

የዮሐንስ ራእይ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22																

ምዕራፍ 1

፩ ሎ ይሆን ዘንድ የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ ያሳይ ዘንድ እግዚአብሔር ለኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠው በእርሱም የተገለጠው ይህ ነው፡፡ ኢየሱስም በመልእክ ልኮ ለባሪያው ለዮሐንስ እመለከተ፡፡

2 እርሱም ለእግዚአብሔር ቃልና ለኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር ላየውም ሁሉ መሰከረ፡፡

3 ዘመኑ ቀርቦአልና የሚያነበው፡፡ የትንቢቱን ቃል የሚሰሙትና በውስጡ የተጻፈውን የሚጠብቁት ብፁዓን ናቸው፡፡

4 -

5 ዮሐንስ በእስያ ላሉት ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት፤ ካለውና ከነበረው ከሚመጣውም፡፡ በዙፋኑም ፊት ካሉት ከሰባቱ መናፍስት፡፡ ከታመነውም ምስክር ከሙታንም በኩር የምድርም ነገሥታት ገዥ ከሆነ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን፡፡ ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን፡፡

6 መንግሥትም ለእምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ላደረገ፡፡ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን፤ እሜን፡፡

7 እነሆ፡፡ ከደመና ጋር ይመጣል፤ ዓይንም ሁሉ የወጉትም ያዩታል፡፡ የምድርም ወገኖች ሁሉ ስለ እርሱ ዋይ ዋይ ይላሉ፡፡ እዎን፡፡ እሜን፡፡

8 ያለውና የነበረው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ እምላክ፡፡ አልፋና ፖሜጋ እኔ ነኝ ይላል፡፡

9 እኔ ወንድማችሁ የሆንሁ ከእናንተም ጋር አብራ መከራውንና መንግሥቱን የኢየሱስ ክርስቶስንም ትዕግሥት የምካፈል ዮሐንስ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ምስክር ፍጥሞ በምትባል ደሴት ነበርሁ፡፡

10 በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርሁ፡፡ በኋላዬም የመለከትን ድምፅ የሚመስል ትላቅ ድምፅ ሰማሁ፡፡

11 እንዲሁም፡፡ የምታየውን በመጽሐፍ ጽፈህ ወደ ኤፌሶንና ወደ ሰምርኔስ ወደ ጴርጋዎንም ወደ ትያጥሮንም ወደ ሰርዴስም ወደ ፊልድልፍያም ወደ ሎዶቅያም በእስያ ወዳሉት ወደ ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ላክ አለኝ፡፡

12 የሚናገረኝንም ድምፅ ለማየት ዘወር አልሁ፤ ዘወርም ብዬ ሰባት የወርቅ መቅረዞች እየሁ፡፡

13 በመቅረዞቹም መካከል የሰው ልጅ የሚመስለውን እየሁ፡፡ እርሱም እስከ እግሩ ድረስ ልብስ የለበሰው ደረቱንም በወርቅ መታጠቂያ የታጠቀ ነበር፡፡

14 ራሱና የራሱ ጠጉርም እንደ ነጭ የበግ ጠጉር እንደ በረዶም ነጭ ነበሩ፡፡ ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ነበሩ፤

15 እግሮቹም በእቶን የነጠረ የጋለ ናስ ይመስሉ ነበር፡፡ ድምፁም እንደ ብዙ ውኃዎች ድምፅ ነበረ፡፡

16 በቀኝ እጁም ሰባት ከዋክብት ነበሩት፡፡ ከአፉም በሁለት ወገን የተሳለ ስለታም ሰይፍ ወጣ፤ ፊቱም በኃይል እንደሚበራ እንደ ፀሐይ ነበረ፡፡

17 ባየሁትም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ በታች ወደቅሁ፡፡ ቀኝ እጁንም ጫነብኝ እንዲህም አለኝ፡፡ እትፍራ፤ ፊተኛውና መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ፡፡

18 ሞቼም ነበርሁ እነሆም፡፡ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ነኝ፡፡ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ፡፡

- 19 እንግዲህ ያየኸውን አሁንም ያለውን ከዚህም በኋላ ይሆን ዘንድ ያለውን ዳፍ።
- 20 በቀኝ እጄ ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብትና የሰባቱ የወርቅ መቅረዞች ምሥጢር ይህ ነው፤ ሰባቱ ከዋክብት የሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት መላእክት ናቸው፤ ሰባቱም መቅረዞች ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው።

ምዕራፍ 2

- በኤፌሶን ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ዳፍ። በቀኝ እጄ ሰባቱን ከዋክብት የያዘው በሰባቱም የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚሄደው እንዲህ ይላል።
- 2 ሥራህንና ድካምህን ትዕግሥትህንም አውቃለሁ፤ ከፋዎችንም ልትታገሥ እንዳትችል፤ እንዲሁም ሳይሆኑ። ሐዋርያት ነን የሚሉቱን መርምረህ ሐሰተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው አውቃለሁ፤
- 3 ታግሠህማል፤ ስለ ስሜም ብለህ ጸንተህ አልደከምህም።
- 4 ዳሩ ግን የምነቅፍብህ ነገር አለኝ የቀደመውን ፍቅርህን ትተሃልና።
- 5 እንግዲህ ከወዴት እንደ ወደቅህ አስብ ንስሐም ግባ የቀደመውንም ሥራህን አድርግ፤ አለዚያ እመጣብሃለሁ ንስሐም ባትገባ መቅረዝህን ከስፍራው እወስዳለሁ።
- 6 ነገር ግን ይህ አለህ፤ እኔ ደግሞ የምጠላውን የኒቆላውያንን ሥራ ጠልተሃልና።
- 7 መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ። ድል ለነሣው በእግዚአብሔር ገነት ካለው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ እሰጠዋለሁ።
- 8 በሰምርኔስም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ዳፍ። ሞቶ የነበረው ሕያውም የሆነው ፊተኛውና መጨረሻው እንዲህ ይላል።
- 9 መከራህንና ድህነትህን አውቃለሁ፤ ነገር ግን ባለ ጢጋ ነህ፤ የሰይጣንም ማሳበር ናቸው እንጂ እይሁድ ሳይሆኑ። እይሁድ ነን የሚሉት የሚሳደቡትን ስድብ አውቃለሁ።
- 10 ልትቀበለው ያለህን መከራ አትፍራ። እነሆ፤ እንድትፈተኑ ዲያብሎስ ከእናንተ እንዳንዶቻችሁ በወኅኒ ሊያገባችሁ አለው፤ አሥር ቀንም መከራን ትቀበላላችሁ። እስከሞት ድረስ የታመንህ ሁን የሕይወትንም አክሊል እሰጥሃለሁ።
- 11 መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ። ድል የነሣው በሁለተኛው ሞት እይጐዳም።
- 12 በጼርጋሞንም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ዳፍ። በሁለት ወገን የተሳለ ስለታም ሰይፍ ያለው እንዲህ ይላል።
- 13 የሰይጣን ዙፋን ባለበት የምትኖርበትን አውቃለሁ፤ ስሜንም ትጠብቃለህ፤ ሰይጣንም በሚኖርበት፤ በእናንተ ዘንድ የተገደለው የታመነው ምስክራ እንዲህ በነበረበት ዘመን እንኳ ሃይማኖቱን አልካድህም።
- 14 ዳሩ ግን ለጣዖት የታረደውን እንዲበሉና እንዲሴስኑ በእስራኤል ልጆች ፊት ማሰናከያን ሊያኖርባቸው ባላቅን ያስተማረ የበልዓምን ትምህርት የሚጠብቁ በዚያ ከእንተ ጋር ስላሉ፤ የምነቅፍብህ ጥቂት ነገር አለኝ።
- 15 እንዲሁ የኒቆላውያንን ትምህርት እንደ እነዚህ የሚጠብቁ ሰዎች ከእንተ ጋር ደግሞ አሉ።
- 16 እንግዲህ ንስሐ ግባ፤ አለዚያ ፈጥኜ እመጣብሃለሁ፤ በኤፌሶም ሰይፍ እዋጋቸዋለሁ።
- 17 መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ። ድል ለነሣው ከተሰወረ መና እሰጠዋለሁ፤ ነጭ ድንጋይንም እሰጠዋለሁ፤ በድንጋይም ላይ ከተቀበለው በቀር እንድ ስንኳ የሚያውቀው የሌለ እዲስ ስም ተጽፎአል።
- 18 በትያፕሮንም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ዳፍ። እንደ እሳት ነበልባል የሆኑ ዓይኖች ያሉት በእቶንም የነጠረ የጋለ ናስ የሚመስሉ እግሮች ያሉት የእግዚአብሔር ልጅ እንዲህ ይላል።
- 19 ሥራህንና ፍቅርህን እምነትህንም አገልግሎትህንም ትዕግሥትህንም ከፊተኛውም ሥራህ ይልቅ የኋለኛው እንዲበዛ አውቃለሁ።
- 20 ዳሩ ግን። ነቢይ ነኝ የምትለውን ባረያዎቼንም እንዲሴስኑና ለጣዖት የታረደውን እንዲበሉ የምታስተምረውንና የምታስተውን ያችን ሴት ኤልዛቤልን ስለምትተዋት የምነቅፍብህ ነገር አለኝ፤
- 21 ንስሐም እንድትገባ ጊዜ ሰጠኋት ከዝሙትዋም ንስሐ እንድትገባ አልወደደችም።
- 22 እነሆ፤ በአልጋ ላይ እጥላታለሁ፤ ከእርስዋም ጋር የሚያመነዝሩትን ከሥራዋ ንስሐ ባይገቡ በታላቅ መከራ እጥላቸዋለሁ፤

- ²³ ልጆችዎንም በሞት እገድላቸዋለሁ፤ እብያተ ክርስቲያናትም ሁሉ ኩላሊትንና ልብን የምመረምር እኔ እንደ ሆኑ ያውቃሉ። ለእያንዳንዳችሁም እንደ ሥራችሁ እሰጣችኋለሁ።
- ²⁴ ዳሩ ግን ይህን ትምህርት ለማትይዙ ሁሉ የሰይጣንንም ጥልቅ ነገር እነርሱ እንደሚሉት ለማታውቁ ለእናንተ በትያጥሮን ለቀራችሁት እላለሁ፤ ሌላ ሽክም አልጭንባችሁም።
- ²⁵ ነገር ግን እስከመጣ ድረስ ያላችሁን ጠብቁ።
- ²⁶ _
- ²⁷ ድል የነሣውና እስከ መጨረሻም ሥራዬን ለጠበቀው እኔ ደግሞ ከአባቴ እንደ ተቀበልሁ በአሕዛብ ላይ ሥልጣንን እሰጠዋለሁ። በብረትም በትር ይገዛቸዋል። እንደ ሽክላ ዕቃም ይቀጠቀማሉ፤
- ²⁸ የንጋትንም ኮከብ እሰጠዋለሁ።
- ²⁹ መንፈስ ለእብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ።

ምዕራፍ 3

- በሰርዴስም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ዳፍ። ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍስትና ሰባቱ ከዋክብት ያሉት እንዲህ ይላል። ሥራህን አውቃለሁ ሕያው እንደ መሆንህ ስም እለህ ሞተህማል።
- ² ሥራህን በእምላኬ ፊት ፍጹም ሆኖ አላገኘሁትምና የነቃህ ሁን። ሊሞቱም ያላቸውን የቀሩትን ነገሮች አጽና።
- ³ እንግዲህ እንዴት እንደ ተቀበልህና እንደ ሰማህ አስብ። ጠብቀውም ንስሐም ግባ። እንግዲያስ ባትነቃ እንደ ሌባ እመጣብሃለሁ በማናቸውም ሰዓት እንድመጣብህ ከቶ አታውቅም።
- ⁴ ነገር ግን ልብሳቸውን ያላረከሱ በሰርዴስ ጥቂት ሰዎች ከእንተ ጋር አሉ። የተገባቸውም ስለ ሆኑ ነጭ ልብስ ለብሰው ከእኔ ጋር ይሄዳሉ።
- ⁵ ድል የነሣው እንዲሁ በነጭ ልብስ ይጐናጽፋል። ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ አልደመስስም። በአባቴና በመላእክቱም ፊት ለስሙ እመሰክርለታለሁ።
- ⁶ መንፈስ ለእብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ።
- ⁷ በፊልድልፍያም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ዳፍ። የዳዊት መከፈቻ ያለው፤ የሚከፍት። የሚዘጋም የሌለ፤ የሚዘጋ። የሚከፍትም የሌለ፤ ቅዱስና እውነተኛ የሆነው እርሱ እንዲህ ይላል።
- ⁸ ሥራህን አውቃለሁ፤ እነሆ። በእንተ ፊት የተከፈተ በር በጥቼአለሁ ማንምም ሊዘጋው አይችልም፤ ኃይልህ ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሌን ጠብቀሃልና። ስሜንም አልካድህምና።
- ⁹ እነሆ። አይሁድ ሳይሆኑ። አይሁድ ነን ከሚሉ ነገር ግን ከሚዋሹ ከሰይጣን ማኅበር አንዳንዶችን እሰጥሃለሁ እነሆ። መጥተው በእግሮችህ ፊት ይሰግዱ ዘንድ እኔም እንደ ወደድሁህ ያውቁ ዘንድ አደርጋቸዋለሁ።
- ¹⁰ የትዕግሥቱን ቃል ስለ ጠበቅህ እኔ ደግሞ በምድር የሚኖሩትን ይፈትናቸው ዘንድ በዓለም ሁሉ ላይ ሊመጣ ካለው ከፈተናው ሰዓት እጠብቅሃለሁ።
- ¹¹ እነሆ። ቶሎ ብዬ እመጣለሁ፤ ማንም አክሊልህን እንዳይወስድብህ ያለህን አጽንተህ ያዝ።
- ¹² ድል የነሣው በእምላኬ መቅደስ ዓምድ እንዲሆን አደርገዋለሁ። ወደ ፊትም ከዚያ ከቶ አይወጣም፤ የእምላኬን ስምና የእምላኬን ከተማ ስም። ማለት ከሰማይ ከእምላኬ ዘንድ የምትወርደውን አዲሲቱን ኢየሩሳሌምን። አዲሱንም ስሜን በእርሱ ላይ እጽፋለሁ።
- ¹³ መንፈስ ለእብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ።
- ¹⁴ በሎዶቅያም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ዳፍ። እሜን የሆነው። የታመነውና እውነተኛው ምስክር። በእግዚአብሔርም ፍጥረት መጀመሪያ የነበረው እንዲህ ይላል።
- ¹⁵ በራድ ወይም ትኩስ እንዳይደለህ ሥራህን አውቃለሁ። በራድ ወይም ትኩስ ብትሆንስ መልካም በሆነ ነበር።
- ¹⁶ እንዲሁ ለብ ስላልህ በራድም ወይም ትኩስ ስላልሆንህ ከአፌ ልተፋህ ነው።
- ¹⁷ ሀብታም ነኝና ባለጢጋ ሆኜአለሁ አንድም ስንኳ እያስፈልገኝም የምትል ስለ ሆንህ። ጐስቋላና ምስኪንም ድሀም ዕውርም የተራቆትህም መሆንህን ስለማታውቅ።
- ¹⁸ ባለ ጢጋ እንድትሆን በእሳት የነጠረውን ወርቅ። ተጐናጽፈህም የራቁትነትህ ኃፍረት እንዳይገለጥ ነጭ ልብስን። እንድታይም ዓይኖችህን የምትኳለውን ኩል ከእኔ ትገዛ ዘንድ እመክርሃለሁ።
- ¹⁹ እኔ የምወዳቸውን ሁሉ እገሥዳቸዋለሁ አቀጣቸውማለሁ፤ እንግዲህ ቅና ንስሐም ግባ።

- ²⁰ እነሆ በደጅ ቆሜ እንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፂን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ፥ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት አበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።
- ²¹ እኔ ደግሞ ድል እንደ ነሣሁ ከአባቴም ጋር በዙፋኑ ላይ እንደተቀመጥሁ፥ ድል ለነሣው ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ ዘንድ እሰጠዋለሁ።
- ²² መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ።

ምዕራፍ 4

- ከ**ዚያ በኋላም አየሁ፥ እነሆም በሰማይ የተከፈተ ደጅ፥ እንደ መለኮትም ሆኖ ሲናገረኝ የሰማሁት ፊተኛው ድምፅ። ወደዚህ ውጣና ከዚህ በኋላ ሊሆን የሚያስፈልገውን ነገር አሳይሃለሁ አለ።
- ² ወዲያው በመንፈስ ነበርሁ፤ እነሆም፥ ዙፋን በሰማይ ቆሞአል በዙፋኑም ላይ ተቀማጭ ነበረ፤
- ³ ተቀምጦም የነበረው በመልኩ የኢያስጺድንና የሰርዲኖን ዕንቁ ይመስል ነበር። በመልኩም መረግድን የመሰለ ቀስተ ደመና በዙፋኑ ዙሪያ ነበረ።
- ⁴ በዙፋኑ ዙሪያም ሀያ እራት ዙፋኖች ነበሩ፥ በዙፋኖቹም ላይ ነጭ ልብስ ለብሰው በራሳቸውም የወርቅ እክሊል ደፍተው ሀያ እራት ሽማግሌዎች ተቀምጠው ነበር።
- ⁵ ከዙፋኑም መብረቅና ድምፅ ነጐድጓድም ይወጣል፤ በዙፋኑም ፊት ሰባት የእሳት መብራቶች ይበሩ ነበር፥ እነርሱም ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍስት ናቸው።
- ⁶ በዙፋኑም ፊት ብርሌ የሚመስል የብርጭቆ ባሕር ነበረ። በዙፋኑም መካከል በዙፋኑም ዙሪያ፥ በፊትና በኋላ ዓይኖች የሞሉአቸው እራት እንስሶች ነበሩ።
- ⁷ ፊተኛውም እንስሳ እንበሳን ይመስላል፥ ሁለተኛውም እንስሳ ጥጃን ይመስላል፥ ሦስተኛውም እንስሳ እንደ ሰው ፊት ነበረው፥ አራተኛውም እንስሳ የሚበረውን ንስር ይመስላል።
- ⁸ አራቱም እንስሶች እያንዳንዳቸው ስድስት ክንፎች አሉአቸው፥ በዙሪያቸውና በውስጣቸውም ዓይኖች ሞልተውባቸዋል፤ ቅዱስ፥ ቅዱስ፥ ቅዱስ፥ የነበረውና ያለ የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ እያሉ ቀንና ሌሊት አያርፉም።
- ⁹ እንስሶቹም በዙፋን ላይ ለተቀመጠው ከዘላለምም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚኖረው ለእርሱ ክብርና ውዳሴ ምስጋናም በሰጡት ጊዜ፥
- ¹⁰ -
- ¹¹ ሀያ እራቱ ሽማግሌዎች በዙፋን ላይ በተቀመጠው ፊት ወድቀው፥ ከዘላለም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚኖረው እየሰጉዱ። ጌታችንና አምላካችን ሆይ፥ እንተ ሁሉን ፈጥረሃልና ስለ ፈቃድህም ሆነዋልና ተፈጥረውማልና ክብር ውዳሴ ኃይልም ልትቀበል ይገባሃል እያሉ በዙፋኑ ፊት እክሊላቸውን ያኖራሉ።

ምዕራፍ 5

- በ**ዙፋኑ ላይም በተቀመጠው በቀኝ እጁ ላይ በውስጥና በኋላ የተጻፈበት በሰባትም ማኅተም የተዘጋ መጽሐፍን አየሁ።
- ² ብርቱም መልእክ። መጽሐፉን ይዘረጋ ዘንድ ማኅተሞቹንም ይፈታ ዘንድ የሚገባው ማን ነው? ብሎ በታላቅ ድምፅ ሲያውጅ አየሁ።
- ³ በሰማይም ቢሆን በምድርም ላይ ቢሆን ከምድርም በታች ቢሆን መጽሐፉን ሊዘረጋ ወይም ሊመለከተው ማንም አልተቻለውም።
- ⁴ መጽሐፉን ሊዘረጋ ወይም ሊመለከተው የሚገባው ማንም ስላልተገኘ እጅግ አለቀስሁ።
- ⁵ ከሽማግሌዎቹም እንዱ። አታልቅስ፤ እነሆ፥ ከይሁዳ ነገድ የሆነው እንበሳ እርሱም የዳዊት ሥር መጽሐፉን ይዘረጋ ዘንድ ሰባቱንም ማኅተም ይፈታ ዘንድ ድል ነሥቶአል አለኝ።
- ⁶ በዙፋኑና በአራቱ እንስሶች መካከልም በሽማግሌዎችም መካከል እንደ ታረደ በግ ቆሞ አየሁ፥ ሰባትም ቀንዶችና ሰባት ዓይኖች ነበሩት እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ የተላኩ የእግዚአብሔር መናፍስት ናቸው።
- ⁷ መጥቶም በዙፋን ላይ ከተቀመጠ ከዚያ ከቀኝ እጁ መጽሐፉን ወሰደው።

⁸ መጽሐፉንም በወሰደ ጊዜ አራቱ እንስሶችና ሀያ አራቱ ሽማግሌዎች በበጉ ፊት ወደቁ፤ እያንዳንዳቸውም በገናንና የቅዱሳን ጸሎት የሆነ ዕጣን የሞላበትን የወርቅ ዕቃ ያዙ።

⁹ -

¹⁰ መጽሐፉን ትወስድ ዘንድ ማኅተሞቹንም ትፈታ ዘንድ ይገባሃል፤ ታርደሃልና፤ በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋም ሁሉ ከወገንም ሁሉ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለእምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አደረግሃቸው፤ በምድርም ላይ ይነግሣሉ እያሉ አዲስን ቅኔ ይዘምራሉ።

¹¹ እየሁም፤ በዙፋኑም በእንስሶቹም በሽማግሌዎቹም ዙሪያ የብዙ መላእክትን ድምፅ ሰማሁ፤ ቊጥራቸውም አእላፋት ጊዜ አእላፋትና ሺህ ጊዜ ሺህ ነበር።

¹² በታላቅም ድምፅ፤ የታረደው በግ ኃይልና ባለ ጠግነት ጥበብም ብርታትም ክብርም ምስጋናም በረከትም ሊቀበል ይገባዋል አሉ።

¹³ በሰማይና በምድርም ከምድርም በታች በባሕርም ላይ ያለ ፍጥረት ሁሉ በእነርሱም ውስጥ ያለ ሁሉ። በረከትና ክብር ምስጋናም ኃይልም ከዘላለም እስከ ዘላለም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው፤ ለበጉም ይሁን ሲሉ ሰማሁ።

¹⁴ አራቱም እንስሶች። አሜን አሉ፤ ሽማግሌዎቹም ወደቀው ሰገዱ።

ምዕራፍ 6

በጉም ከሰባቱ ማኅተም አንዱን በፈታ ጊዜ እየሁ፤ ከአራቱም እንስሶች አንዱ ነጐድንድ በሚመስል ድምፅ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ።

² እየሁም፤ እነሆም፤ እምባላይ ፈረስ ወጣ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው ቀስት ነበረው፤ እክሊልም ተሰጠው፤ ድልም እየነሣ ወጣ ድል ለመንሣት።

³ ሁለተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ሁለተኛው እንስሳ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ።

⁴ ሌላም ዳማ ፈረስ ወጣ፤ በእርሱም ላይ ለተቀመጠው ሰላምን ከምድር ይወስድ ዘንድ ሰዎችም እርስ በርሳቸው እንዲተራረዱ ሥልጣን ተሰጠው፤ ታላቅም ሰይፍ ተሰጠው።

⁵ ሦስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ሦስተኛው እንስሳ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ። እየሁም፤ እነሆም፤ ጉራቻ ፈረስ ወጣ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው በእጁ ሚዛን ያዘ።

⁶ በአራቱም እንስሶች መካከል ድምፅ። አንድ እርቦ ስንዴ በዲናር ሦስት እርቦ ጉብስም በዲናር፤ ዘይትንና ወይንንም አትጉዳ ሲል ሰማሁ።

⁷ አራተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ የአራተኛው እንስሳ ድምፅ። መጥተህ እይ ሲል ሰማሁ።

⁸ እየሁም፤ እነሆም፤ ሐመር ፈረስ ወጣ፤ በእርሱም ላይ የተቀመጠው ስሙ ሞት ነበረ። ሲኦልም ተከተለው፤ በሰይፍና በራብም በሞትም በምድርም አራዊት ይገድሉ ዘንድ ከምድር በአራተኛዋ እጅ ላይ ሥልጣን ተሰጣቸው።

⁹ እምስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ፤ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ጠበቁት ምስክር የታረዱትን የሰዎች ነፍሳት ከመሠዊያ በታች እየሁ።

¹⁰ በታላቅ ድምፅም እየጮኹ። ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ፤ እስከ መቼ ድረስ አትፈርድም ደማችንን በምድር በሚኖሩት ላይ እስከ መቼ አትበቀልም? አሉ።

¹¹ ለእያንዳንዳቸውም ነጭ ልብስ ተሰጣቸው፤ እንደ እነርሱም ደግሞ ይገደሉ ዘንድ ያላቸው የባሪያዎች ባልንጂራዎቻቸውና የወንድሞቻቸው ቊጥር እስኪፈጸም ድረስ፤ ገና ጥቂት ዘመን እንዲያርፉ ተባለላቸው።

¹² ስድስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ እየሁ፤ ታላቅም የምድር መናወጥ ሆነ፤ ፀሐይም እንደ ማቅ ጠጉር ጥቁር ሆነ፤ ጨረቃም በሞላው እንደ ደም ሆነ፤

¹³ በለስም በብርቱ ነፋስ ተናውጣ ቃርያዋን ፍሬ እንደምትጥል የሰማይ ከዋክብት ወደ ምድር ወደቁ፤

¹⁴ ሰማይም እንደ መጽሐፍ ተጠቅልሎ አለፈ፤ ተራራዎችና ደሴቶችም ሁሉ ከስፍራቸው ተወሰዱ።

¹⁵ የምድርም ነገሥታትና መኳንንት ሻለቃዎችም ባለ ጠጋዎችም ኃይለኛዎችም ባሪያዎችም ጌቶችም ሁሉ

በዋሾችና በተራራዎች ዓለቶች ተሰወሩ።

16 ተራራዎችንና ዓለቶችንም። በላያችን ውደቁ በዙፋንም ከተቀመጠው ፊት ከበጉም ቊጣ ሰውሩን፤

17 ታላቁ የቁጣው ቀን መጥቶአልና፤ ማንስ ሊቆም ይችላል? አሉአቸው።

ምዕራፍ 7

ከዚህም በኋላ በአራቱ በምድር ማዕዘን ቆመው አራት መላእክት አየሁ። እነርሱም ነፋስ በምድር ቢሆን ወይም በባሕር ወይም በማንም ዛፍ እንዳይነፍስ አራቱን የምድር ነፋሳት ያዙ።

2 የሕያው አምላክ ማኅተም ያለውም ሌላ መልእክ ከፀሐይ መውጫ ሲወጣ አየሁ። ምድርንና ባሕርንም ሊገቡዱ ለተሰጣቸው ለአራቱ መላእክት በታላቅ ድምፅ እየጮኹ።

3 የአምላካችንን ባሪያዎች ግምባራቸውን እስክናትማቸው ድረስ ምድርን ቢሆን ወይም ባሕርን ወይም ዛፎችን አትጉዱ አላቸው።

4 የታተሙትንም ቊጥር ሰማሁ፤ ከእስራኤል ልጆች ነገድ ሁሉ የታተሙት መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ።

5 ከይሁዳ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ታተሙ፤ ከሮቤል ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤ ከጋድ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤

6 ከአሲር ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤ ከጎፍታሌም ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤

7 ከምናሴ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤ ከስምዖን ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤ ከሌዊ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤ ከይሳካር ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤

8 ከዛብሎን ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤ ከዮሴፍ ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ፤ ከብንያም ነገድ አሥራ ሁለት ሺህ ታተሙ።

9 ከዚህ በኋላ አየሁ፤ እነሆም፤ እንደ እንኳ ሊቆጥራቸው የማይችል ከሕዝብና ከነገድ ከወገንም ከቋንቋም ሁሉ እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ፤ ነጭ ልብስም ለብሰው የዘንባባንም ዝንጣፊዎች በእጆቻቸው ይዘው በዙፋኑና በበጉ ፊት ቆሙ፤

10 በታላቅም ድምፅ እየጮሁ። በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለአምላካችንና ለበጉ ማዳን ነው አሉ።

11 መላእክቱም ሁሉ በዙፋኑና በሽማግሌዎቹ በአራቱም እንስሶቹ ዙሪያ ቆመው ነበር፤ በዙፋኑም ፊት በግምባራቸው ተደፉ፤ ለእግዚአብሔርም እየሰጡ።

12 እሜን፤ በረከትና ክብር ጥቡብም ምስጋናም ውዳሴም ኃይልም ብርታትም ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ለአምላካችን ይሁን፤ እሜን አሉ።

13 ከሽማግሌዎቹም አንዱ ተመልሶ። እነዚህ ነጮን ልብስ የለበሱ እነማን ናቸው? ከወዴትስ መጡ? አለኝ።

14 እኔም። ጌታ ሆይ፤ እንተ ታውቃለህ አልሁት። አለኝም። እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው፤ ልብሳቸውንም አጥበው በበጉ ደም እነጹ።

15 ስለዚህ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት አሉ፤ ሌሊትና ቀንም በመቅደሱ ያመልኩታል፤ በዙፋኑም ላይ የተቀመጠው በእነርሱ ላይ ያድርባቸዋል።

16 ከእንግዲህ ወዲህ እይራቡም፤ ከእንግዲህም ወዲህ እይጠሙም፤ ፀሐይም ትኩሳትም ሁሉ ከቶ እይወርድባቸውም፤

17 በዙፋኑ መካከል ያለው በጉ እረኞቹው ይሆናልና፤ ወደ ሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋልና፤ እግዚአብሔርም እንባዎችን ሁሉ ከዓይናቸው ያብሳል።

ምዕራፍ 8

በባተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ እኩል ሰዓት የሚያህል ዝምታ በሰማይ ሆነ።

2 በእግዚአብሔርም ፊት የሚቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ሰባትም መለከት ተሰጣቸው።

3 ሌላም መልእክ መጣና የወርቅ ጥና ይዞ በመሰዊያው አጠገብ ቆመ፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሰዊያ ላይ ለቅዱሳን ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ ዕጣን ተሰጠው።

4 የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልእኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ።

5 መልእኩም ጥናውን ይዞ የመሰዊያውን እሳት ሞላበት ወደ ምድርም ጣለው፤ ነጐድጓድና ድምፅም መብረቅም

መናወጥም ሆነ።

6 ሰባቱንም መለክት የያዙ ሰባቱ መላእክት ሊነፉ ተዘጋጁ።

7 ፊተኛውም መልእክ ነፋ፤ ደምም የተቀላቀለበት በረዶና እሳት ሆነ፤ ወደ ምድርም ተጣለ፤ የምድርም ሲሰው ተቃጠለ የዛፎችም ሲሰው ተቃጠለ የለመለመም ሣር ሁሉ ተቃጠለ።

8 ሁለተኛውም መልእክ ነፋ፤ በእሳት የሚቃጠል ታላቅ ተራራን የሚመስል ነገር በባሕር ተጣለ፤ የባሕርም ሲሰው ደም ሆነ

9 በባሕርም ከሚኖሩ ሕይወት ካላቸው ፍጥረቶች ሲሰው ሞተ የመርከቦችም ሲሰው ጠፋ።

10 ሦስተኛውም መልእክ ነፋ፤ እንደ ችቦም የሚቃጠል ታላቅ ኮከብ ከሰማይ ወደቀ፤ በወንዞችና በውኃም ምንጮች ሲሰላይ ወደቀ። የኮከቡም ስም እሬቶ ይባላል።

11 የውኃውም ሲሰ መራራ ሆነ መራራም ስለተደረገ በውኃው ጠንቅ ብዙ ሰዎች ሞቱ።

12 አራተኛውም መልእክ ነፋ፤ የፀሐይ ሲሰና የጨረቃ ሲሰ የከዋክብትም ሲሰ ተመታ፤ የእነዚህ ሲሰ ይጨልም ዘንድ፤ የቀንም ሲሰው እንዳያበራ፤ እንዲሁም የሌሊት።

13 እየሁም፤ እንድም ንስር በሰማይ መካከል እየበረረ በታላቅ ድምፅ። ሊነፉ ያላቸው የሦስቱ መላእክት መለክት ስለሚቀረው ድምፅ በምድር ላይ ለሚኖሩት ወዮላቸው፤ ወዮላቸው፤ ወዮላቸው ሲል ሰማሁ።

ምዕራፍ 9

እምስተኛውም መልእክ ነፋ፤ ከሰማይም ወደ ምድር ወደቀ የነበረ ኮከብ እየሁ፤ የጥልቁም ጉድጓድ መከፈቻ ተሰጠው።

2 የጥልቁንም ጉድጓድ ከፈተው፤ ጢስም ከታላቅ እቶን እንደሚወጣ ጢስ ሆኖ ከጉድጓዱ ወጣ ፀሐይና አየርም በጉድጓዱ ጢስ ጨለሙ።

3 ከጢሱም አንበጣዎች ወደ ምድር ወጡ፤ የምድርም ጌንጦች ሥልጣን እንዳላቸው ሥልጣን ተሰጣቸው።

4 የእግዚአብሔርም ማኅተም በግምባራቸው ከሌለባቸው ሰዎች በቀር በምድር ያለውን ሣር ቢሆንም ወይም ማናቸውንም የለመለመ ነገር ወይም ማናቸውንም ዛፍ እንዳይገቡ ተባለላቸው።

5 እምስትም ወር ሊሣቅዩላቸው ተሰጣቸው እንጂ ሊገድሉላቸው አይደለም፤ እነርሱም የሚሣቅዩት ሥቃይ ጌንጥ ሰውን ነድፎ እንደሚሣቅዩ ነው።

6 በዚያም ወራት ሰዎች ሞትን ይፈልጋሉ እያገኙትምም፤ ሊሞቱም ይመኛሉ ሞትም ከእነርሱ ይሸሻል።

7 የአንበጣዎቹም መልክ ለጦርነት እንደ ተዘጋጁ ፈረሶች ነው፤ በራሳቸውም ላይ ወርቅ እንደሚመስሉ እክሊሎች ነበሩላቸው፤ ፊታቸውም እንደ ሰው ፊት ነበረ፤

8 የሴቶችን ጠጉር የሚመስል ጠጉር ነበራቸው፤ ጥርሳቸውም እንደ አንበሳ ጥርስ ነበረ፤

9 የብረት ጥሩር የሚመስልም ጥሩር ነበራቸው፤ የክንፋቸውም ድምፅ ወደ ጦርነት እንደሚጋልቡ እንደ ብዙ ፈረሶች ሰረገላዎች ድምፅ ነበረ።

10 እንደ ጌንጥም ጅራት ያለ ጅራት አላቸው በጅራታቸውም መውጊያ አለ፤ ሰዎችንም እምስት ወር እንዲገቡ ሥልጣን አላቸው።

11 በእነርሱም ላይ ንጉሥ አላቸው እርሱም የጥልቅ መልእክ ነው፤ ስሙም በዕብራይስጥ አብዶን በግሪክም አጶልዮን ይባላል።

12 ፊተኛው ወዮ አልፎአል፤ እነሆ፤ ከዚህ በኋላ ገና ሁለት ወዮ ይመጣል።

13 ስድስተኛውም መልእክ ነፋ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ካለ በወርቅ ከተሠራ መሠዊያ ቀንዶች እንድ ድምፅ ሰማሁ፤

14 መለክትም ያለውን ስድስተኛውን መልእክ። በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ የታሰሩትን አራቱን መላእክት ፍታቸው አለው።

15 የሰዎችንም ሲሰ እንዲገድሉ ለሰዓቱና ለቀኑ ለወሩም ለዓመቱም ተዘጋጅተው የነበሩ አራቱ መላእክት ተፈቱ።

16 የፈረሰኞችም ጭፍራ ቁጥር እልፍ ጊዜ እልፍ፤ እልፍ ጊዜ እልፍ ነበረ፤ ቁጥራቸውን ሰማሁ።

17 ፈረሶቹንና በእነርሱም ላይ የተቀመጡትን እንዲሁ በራእይ እየሁ፤ እሳትና ያክንት ዲንም የሚመስል ጥሩር ነበራቸው፤ የፈረሶቹም ራስ እንደ አንበሳ ራስ ነበረ፤ ከአፋቸውም እሳትና ጢስ ዲንም ወጣ።

- ¹⁸ ከአፋቸውም በወጡት በእሳቱና በጢሱ በዲኑም በእነዚህ ሦስት መቅሰፍቶች የሰዎቹ ሲሶ ተገደለ።
- ¹⁹ የፈረሰቹ ሥልጣን በአፋቸውና በጅራታቸው ነውና፤ ጅራታቸው እባብን ይመስላልና፤ ራስም አላቸው በእርሱም ይጐዳሉ።
- ²⁰ በእነዚህም መቅሰፍቶች ያልተገደሉት የቀሩቱ ሰዎች ለአጋንንትና ያዩ ወይም ይሰሙ ወይም ይሄዱ ዘንድ ለማይችሉ ከወርቅና ከብር ከናስም ከድንጋይም ከእንጨትም ለተሠሩ ለጣዖቶች እንዳይሰግዱ ስለ እጃቸው ሥራ ንስሐ አልገቡም፤
- ²¹ ስለ መግደላቸውም ቢሆን ወይም ስለ አስማታቸው ወይም ስለ ዝሙታቸው ወይም ስለ ስርቆታቸው ንስሐ አልገቡም።

ምዕራፍ 10

- ለ**ላም ብርቱ መልእክ ደመና ተጐናጽፎ ከሰማይ ሲወርድ እየሁ፤ በራሱም ላይ ቀስተ ደመና ነበረ፤ ፊቱም እንደ ፀሐይ እግሮቹም እንደ እሳት ዓምዶች ነበሩ።
- ² የተከፈሉትንም ታናሽ መጽሐፍ በእጁ ያዘ። ቀኝ እግሩንም በባሕር ላይ ግራውንም በምድር ላይ አኖረ፤ እንደሚያገሣም አንበሳ በታላቅ ድምፅ ጮኸ።
- ³ በጮኸም ጊዜ ሰባቱ ነጐድንድ በየድምፃቸው ተናገሩ።
- ⁴ ሰባቱ ነጐድንድ በተናገሩ ጊዜ ልጽፍ አሰብሁ፤ ከሰማይም። ሰባቱ ነጐድንድ የተናገሩትን ነገር በማሳተም ዝጋው አትጻፈውም የሚል ድምፅ ሰማሁ።
- ⁵ በባሕርና በምድርም ላይ ሲቆም ያየሁት መልእክ ቀኝ እጁን ወደ ሰማይ አሻቅቦ ዘረጋ፤
- ⁶ ሰማይንና በእርሱም ያሉትን፤ ምድርንና በእርስዋም ያሉትን፤ ባሕርንና በእርሱም ያሉትን በፈጠረው፤ ከዘላለምም እስከ ዘላለም ድረስ ሕያው ሆኖ በሚኖረው ምሎ።
- ⁷ ወደ ፊት እይዘገይም፤ ዳሩ ግን ሰባተኛው መልእክ ሊነፋ ባለው ጊዜ ድምፁም በሚሰማበት ዘመን፤ ለባሪያዎቹ ለነቢያት የምስራች እንደ ሰበከላቸው የእግዚአብሔር ምሥጢር ይፈጽማል አለ።
- ⁸ ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ እንደ ገና ሲናገረኝና። ሂድና በባሕርና በምድር ላይ ከሚቆመው መልእክ በእጁ ያለችውን የተከፈሉትን መጽሐፍ ውሰድ ሲል ሰማሁ።
- ⁹ ወደ መልእኩም ሄጄ። ታናሺቱን መጽሐፍ ስጠኝ አልሁት። እርሱም። ውሰድና ብላት፤ ሆኖህንም መራራ ታደርገዋለች በእናህ ግን እንደ ማር ትጣፍጣለች አለኝ።
- ¹⁰ ከመልእኩም እጅ ታናሺቱን መጽሐፍ ወስጄ በላኳት በአፌም እንደ ማር ጣፋጭ ሆነች፤ ከበላኳት በኋላም ሆዴ መራራ ሆነ።
- ¹¹ በብዙ ወገኖችና በአሕዛብም በቋንቋዎችም በነገሥታትም ላይ እንደ ገና ትንቢት ትናገር ዘንድ ይገባሃል ተባለልኝ።

ምዕራፍ 11

- በ**ትር የሚመስል መለኪያ ለእኔ ተሰጠኝ፤ እንዲህም ተባለልኝ። ተነሥተህ የእግዚአብሔርን መቅደስና መሠዊያውን በዚያም የሚሰግዱትን ለካ።
- ² በመቅደሱም ውጭ ያለው እድሞ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና ተወው አትለካውም፤ እነርሱም አርባ ሁለት ወር የተቀደሰችውን ከተማ ይረግጡለታል።
- ³ ለሁለቱም ምስክሮቹ ማቅ ለብሰው ሺህ ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ሊናገሩ እሰጣለሁ።
- ⁴ እነዚህ በምድር ጌታ ፊት የሚቆሙ ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረዞች ናቸው።
- ⁵ ማንምም ሊጐዳቸው ቢወድ እሳት ከአፋቸው ይወጣል ጠላቶቻቸውንም ይበላል፤ ማንም ሊጐዳቸው ቢወድም እንዲሁ ሊገደል ይገባዋል።
- ⁶ እነዚህ ትንቢት በሚናገሩበት ወራት ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማይን ሊዘጉ ሥልጣን አላቸው፤ ውኃዎችንም ወደ ደም ሊለውጡ በሚፈልጉበትም ጊዜ ሁሉ በመቅሠፍት ሁሉ ምድርን ሊመቱ ሥልጣን አላቸው።
- ⁷ ምስክራቸውን ከፈጸሙ በኋላ ከጥልቁ የሚወጣው አውሬ ይዋጋቸዋል ያሸንፋቸውማል ይገድላቸውማል።

- 8 በድናቸውም በታላቂቱ ከተማ አደባባይ ይተኛል እርስዎም በመንፈሳዊ ምሳሌ ሰዶምና ግብጽ የተባሉት ደግሞ ጌታቸው የተሰቀለባት ናት።
- 9 ከወገኖችና ከነገዶችም ከቋንቋዎችም ከእሕዛብም የሆኑ ሰዎች ሦስት ቀን ተኩል በድናቸውን ይመለከታሉ። በድናቸውም ወደ መቃብር ሊገባ አይፈቅዱም።
- 10 እነዚህም ሁለት ነቢያት በምድር የሚኖሩትን ስለ ሣቀዩ በምድር የሚኖሩት በእነርሱ ላይ ደስ ይላቸዋል በደስታም ይኖራሉ እርስ በርሳቸውም ስጦታ ይሰጣሉ።
- 11 ከሦስቱ ቀን ተኩልም በኋላ ከእግዚአብሔር የወጣ የሕይወት መንፈስ ገባባቸው በእግሮቻቸውም ቆሙ። ታላቅም ፍርሃት በሚመለከቱት ላይ ወደቀባቸው።
- 12 በሰማይም። ወደዚህ ውጤት የሚላቸውን ታላቅ ድምፅ ሰሙ፤ ጠላቶቻቸውም እየተመለከቱአቸው ወደ ሰማይ በደመና ወጡ።
- 13 በዚያም ሰዓት ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ። ከከተማይቱም አሥረኛው እጅ ወደቀ። በመናወጥም ሰባት ሺህ ሰዎች ተገደሉ። የቀሩትንም ፍርሃት ያዛቸው። ለሰማይም እምላክ ክብር ሰጡ።
- 14 ሁለተኛው ወዮ እልፎአል፤ እነሆ። ሦስተኛው ወዮ በቶሎ ይመጣል።
- 15 ሰባተኛው መልአክ ነፋ፤ በሰማይም። የዓለም መንግሥት ለጌታችንና ለእርሱ ለክርስቶስ ሆነች። ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግሃል
- 16 የሚሉ ታላላቅ ድምፆች ሆኑ። በእግዚአብሔርም ፊት በዙፋኖቻቸው የተቀመጡ ሀያ አራቱ ሽማግሌዎች በግምባራቸው ተደፍተው
- 17 ለእግዚአብሔር እየሰገዱ እንዲህ አሉ። ያለህና የነበርህ ሁሉን የምትገዛ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ። ትልቁን ኃይልህን ስለ ያዝህ ስለ ነገሥህም እናመሰግናለን፤
- 18 እሕዛብም ተቈጡ። ቀሣህም መጣ። በሙታንም ትፈርድ ዘንድ ዘመን መጣ። ለባሪያዎችህም ለነቢያትና ለቅዱሳን ስምህንም ለሚፈሩት ለታናናሾችና ለታላላቆችም ዋጋቸውን ትሰጥ ዘንድ። ምድርንም የሚያጠፋትን ታጠፋ ዘንድ ዘመን መጣ።
- 19 በሰማይም ያለው የእግዚአብሔር መቅደስ ተከፈተ። የኪዳኑም ታቦት በመቅደሱ ታየ። መብረቅና ድምፅም ነጐድጓድም የምድርም መናወጥ ታላቅም በረዶ ሆነ።

ምዕራፍ 12

- 1** ታላቅ ምልክትም በሰማይ ታየ ፀሐይን ተጐናጽፋ ጨረቃ ከእግሮችዋ በታች ያላት በፈስዋም ላይ የአሥራ ሁለት ከዋክብት አከሊል የሆነላት እንዲት ሴት ነበረች።
- 2 እርስዎም ፀንሳ ነበር። ምጥም ተይዛ ልትወልድ ተጭንቃ ጮኸች።
- 3 ሌላም ምልክት በሰማይ ታየ፤ እነሆም ታላቅ ቀይ ዘንዶ፤ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶችም ነበሩት በፈሶቹም ላይ ሰባት ዘውዶች ነበሩ።
- 4 ጅራቱም የሰማይን ከዋክብት ሲሶ እየሳበ ወደ ምድር ጣላቸው። ዘንዶውም ሴቲቱ በወለደች ጊዜ ሕፃንዋን እንዲበላ ልትወልድ ባላት ሴት ፊት ቆመ።
- 5 እሕዛብንም ሁሉ በብረት በትር ይገዛቸው ዘንድ ያለውን ልጅ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ልጅዋም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ።
- 6 ሴቲቱም ሺህ ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን በዚያ እንዲመግቡለት በእግዚአብሔር ተዘጋጅቶላት ወደ ነበረው ስፍራ ወደ በረሀ ሸሸች።
- 7 በሰማይም ሰልፍ ሆነ፤ ሚካኤልና መላእክቱ ዘንዶውን ተዋጉ። ዘንዶውም ከመላእክቱ ጋር ተዋጋ። አልቻላቸውም።
- 8 ከዚያም ወዲያ በሰማይ ስፍራ አልተገኘላቸውም።
- 9 ዓለሙንም ሁሉ የሚያስተው። ዲያብሎስና ሰይጣን የሚባለው ታላቁ ዘንዶ እርሱም የቀደመው አባብ ተጣለ፤ ወደ ምድር ተጣለ መላእክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ።
- 10 ታላቅም ድምፅ በሰማይ ሰማሁ እንዲህ ሲል። አሁን የእምላካችን ማዳንና ኃይል መንግሥትም የክርስቶስም ሥልጣን ሆነ። ቀንና ሌሊትም በእምላካችን ፊት የሚከሰቸው የወንድሞቻችን ከሳሽ ተጥሎአልና።
- 11 እነርሱም ከበጉ ደም የተነሣ ከምስክራቸውም ቃል የተነሣ ድል ነሡት። ነፍሳቸውንም እስከ ሞት ድረስ

እልወደዱም።

12 ስለዚህ፥ ሰማይና በውስጡ የምታድሩ ሆይ፥ ደስ ይበላችሁ፤ ለምድርና ለባሕር ወዮላቸው፥ ዲያብሎስ ጥቂት ዘመን እንዳለው እውቆ በታላቅ ቀጣ ወደ እናንተ ወርዶአልና።

13 ዘንዶውም ወደ ምድር እንደ ተጣለ ባየ ጊዜ ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት አሳደዳት።

14 ከእባቡም ፊት ርቃ እንደ ዘመን፥ ዘመናትም፥ የዘመንም እኩሌታ ወደ ምትመገብበት ወደ ስፍራዋ ወደ በረሀ እንድትበር ለሴቲቱ ሁለት የታላቁ ንሥር ክንፎች ተሰጣት።

15 እባቡም ሴቲቱ በወንዝ እንድትወሰድ ሊያደርግ ወንዝ የሚያህልን ውኃ ከአፉ በስተ ኋላዋ አፈሰሰ።

16 ምድሪቱም ሴቲቱን ረዳቻት፥ ምድሪቱም እፍዋን ከፍታ ዘንዶው ከአፉ ያፈሰሰውን ወንዝ ዋጠችው።

17 ዘንዶውም በሴቲቱ ላይ ተቈጥቶ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁትን የኢየሱስም ምስክር ያላቸውን ከዘርዋ የቀሩትን ሊዋጋ ሄደ፤

[18] በባሕርም እሸዋ ላይ ቆመ።

ምዕራፍ 13

እንድም እውሬ ከባሕር ሲወጣ እየሁ፤ አሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች ነበሩት፥ በቀንዶቹም ላይ አሥር ዘውዶች በራሶቹም ላይ የስድብ ስም ነበረ።

2 ያየሁትም እውሬ ነበር ይመስል ነበር፥ እግሮቹም እንደ ድብ እግሮች፥ አፉም እንደ እንበሳ እፍ ነበሩ። ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጠው።

3 ከራሶቹም ለሞት እንደ ታረደ ሆኖ እንዲን አየሁ፥ ለሞቱ የሆነውም ቀስል ተፈወሰ። ምድርም ሁሉ እውሬውን እየተከተለ ተደነቀ።

4 ለዘንዶውም ሰገዱለት፥ ለእውሬው ሥልጣንን ሰጥቶታልና፤ ለእውሬውም። እውሬውን ማን ይመስለዋል፥ እርሱንስ ሊዋጋ ማን ይችላል? እያሉ ሰገዱለት።

5 ታላቅንም ነገርና ስድብን የሚናገርበት እፍ ተሰጠው፥ በእርባ ሁለት ወርም እንዲሠራ ሥልጣን ተሰጠው።

6 እግዚአብሔርንም ለመሳደብ ስሙንና ማደሪያውንም በሰማይም የሚያድሩትን ሊሳደብ አፉን ከፈተ።

7 ቅዱሳንንም ይዋጋ ዘንድ ድልም ያደርጋቸው ዘንድ ተሰጠው፥ በነገድና በወገንም በቋንቋም በሕዝብም ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው።

8 ከዓለምም ፍጥረት ጀምሮ በታረደው በግ ሕይወት መጽሐፍ ስሞቻቸው ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ ሁሉ ይሰግዱለታል።

9 ጆሮ ያለው ቢኖር ይስማ።

10 ይማረክ ዘንድ ያለው ማንም ቢኖር ወደ ምርኮነት ይሄዳል፤ በሰይፍ የሚገድል ማንም ቢኖር ራሱ በሰይፍ እንዲገደል ይገባዋል። የቅዱሳን ትዕግሥትና እምነት በዚህ ነው።

11 ሌላም እውሬ ከምድር ሲወጣ እየሁ፥ የበግ ቀንዶችን የሚመስሉ ሁለት ቀንዶችም ነበሩት እንደ ዘንዶም ይናገር ነበር።

12 በፊተኛውም እውሬ ሥልጣን በእርሱ ፊት ሁሉን ያደርጋል። ለሞቱ የሆነውም ቀስል ተፈወሰለት ለፊተኛው እውሬ ምድርና በእርሱ የሚኖሩት እንዲሰግዱለት ያደርጋል።

13 እሳትንም እንኳ ከሰማይ ወደ ምድር በሰው ፊት እስኪያወርድ ድረስ ታላላቆችን ምልክቶች ያደርጋል።

14 በእውሬውም ፊት ያደርግ ዘንድ ከተሰጡት ምልክቶች የተነሣ በምድር የሚኖሩትን ያስታል፤ የሰይፍም ቀስል ለነበረውና በሕይወት ለኖረው ለእውሬው ምስልን እንዲያደርጉ በምድር የሚኖሩትን ይናገራል።

15 የእውሬው ምስል ሊናገር እንኳ ለእውሬውም ምስል የማይሰግዱለትን ሁሉ ሊያስገድላቸው፥ ለእውሬው ምስል ትንፋሽ እንዲሰጠው ተሰጠው።

16 ታናናሾችና ታላላቆችም ባለ ጠጋዎችና ድሆችም ጌታዎችና ባሪያዎችም ሁሉ በቀኝ እጃቸው ወይም በግምባራቸው ምልክትን እንዲቀበሉ፥

17 የእውሬውም ስም ወይም የስሙ ቀጥር ያለው ምልክት የሌለበት ማንም ሊገዛ ወይም ሊሸጥ እንዳይችል

ያደርጋል። ጥበብ በዚህ አለ።

18 አእምሮ ያለው የአውሬውን ቊጥር ይቀጠረው፤ ቊጥሩ የሰው ቊጥር ነውና፤ ቊጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው።

ምዕራፍ 14

አየሁም፥ እነሆም፥ በጉ በጽዮን ተራራ ቆሞ ነበር፥ ከእርሱም ጋር ስሙና የአባቱ ስም በግምባራቸው የተጻፈላቸው መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ።

2 እንደ ብዙ ውኃም ድምፅና እንደ ታላቅ ነጐድጓድ ድምፅ ያለ ከሰማይ ድምፅን ሰማሁ፥ ደርዳሪዎችም በገና እንደሚደረድሩ ያለ ድምፅ ሰማሁ።

3 በዙፋኑም ፊት በአራቱም እንስሶችና በሽማግሌዎቹ ፊት አዲስ ቅኔ ዘመሩ፤ ከምድርም ከተዋጁት ከመቶ አርባ አራት ሺህ በቀር ያን ቅኔ ሊማር ለማንም አልተቻለውም።

4 ከሴቶች ጋር ያልረከሱ እነዚህ ናቸው፥ ድንግሎች ናቸውና። በጉ ወደሚሄድበት የሚከተሉት እነዚህ ናቸው። ለእግዚአብሔርና ለበጉ በኩራት እንዲሆኑ ከሰዎች የተዋጁ እነዚህ ናቸው።

5 በአፋቸውም ውሽት አልተገኘም፤ ነውር የለባቸውም።

6 በምድርም ለሚኖሩ ለሕዝብም ለነገድም ለቋንቋም ለወገንም ሁሉ ይሰብክ ዘንድ የዘላለም ወንጌል ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ መካከል ሲበር አየሁ፤

7 በታላቅ ድምፅም። የፍርዱ ሰዓት ደርሶአልና እግዚአብሔርን ፍሩ ክብርንም ስጡት፤ ሰማይንና ምድርንም ባሕርንም የውኃንም ምንጮች ለሠራው ስገዱለት አለ።

8 ሌላም ሁለተኛ መልአክ። እሕዛብን ሁሉ የዝሙትዋን ቊጥ ወይን ጠጅ ያጠጣች ታላቂቱ ባቢሎን ወደቀች፥ ወደቀች እያለ ተከተለው።

9 ሦስተኛም መልአክ ተከተላቸው፥ በታላቅ ድምፅ እንዲህ እያለ። ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግድ በግምባራም ወይም በእጁ ምልክቱን የሚቀበል ማንም ቢኖር፥

10 እርሱ ደግሞ በቊጣው ጽዋ ሳይቀላቅል ከተዘጋጀው ከእግዚአብሔር ቊጥ ወይን ጠጅ ያጠጣል፥ በቅዱሳንም መላእክትና በበጉ ፊት በእሳትና በዲን ይሳቀያል።

11 የሥቃያቸውም ጢስ ለዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ይወጣል፥ ለአውሬውና ለምስሉም የሚሰግዱ የስሙንም ምልክት የሚቀበል ሁሉ ቀንና ሌሊት ዕረፍት የላቸውም።

12 የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠበቁት ኢየሱስንም በማመን የሚጸኑት ቅዱሳን ትዕግሥታቸው በዚህ ነው።

13 ከሰማይም። ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ የሚሞቱ ሙታን ብፁዓን ናቸው። መንፈስ። እዎን፥ ከድካማቸው ያርፉ ዘንድ፥ ሥራቸውም ይከተላቸዋል ይላል ብለህ ጻፍ የሚል ድምፅ ሰማሁ።

14 አየሁም፥ እነሆም ነጭ ደመና፥ በደመናውም ላይ የሰውን ልጅ የሚመስል ተቀምጦአል፥ በራሱም ላይ የወርቅ አክሊል በእጁም ስለታም ማጭድ ነበረው።

15 ሌላ መልአክም ከመቅደሱ ወጥቶ በደመናው ላይ ለተቀመጠው። የማጩድ ሰዓት ስለ ደረሰ ማጭድህን ስደድና እጩድ፥ የምድሪቱ መከር ጠውልጓልና ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ።

16 በደመናውም ላይ የተቀመጠው ማጭዱን ወደ ምድር ጣለው ምድርም ታጩደች።

17 ሌላ መልአክም በሰማይ ካለው መቅደስ ወጣ፥ እርሱም ደግሞ ስለታም ማጭድ ነበረው።

18 በእሳትም ላይ ሥልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከመሠዊያው ወጥቶ ስለታም ማጭድ ያለውን። ዘላለዎቹ ፈጽመው በስለዋልና ስለታሙን ማጭድህን ስደድና በምድር ያለውን የወይን ዛፍ ዘላለዎች ቊጥ ጋራ ብሎ በታላቅ ድምፅ ጠራ።

19 መልአኩም ማጭዱን ወደ ምድር ጣለው፥ በምድርም ካለው ከወይን ዛፍ ቈርጦ ወደ ታላቁ ወደ እግዚአብሔር ቊጥ መጥመቂያ ጣለ።

20 የወይኑም መጥመቂያ ከከተማ ውጭ ተረገጠ፥ እስከ ፈረሶች ልጓምም የሚደርስ ደም ርቀቱ ሺህ ስድስት መቶ ምዕራፍ ሆኖ ከመጥመቂያው ወጣ።

ምዕራፍ 15

ለላም ታላቅና ድንቅ ምልክት በሰማይ እየሁ፤ የእግዚአብሔር ቍጣ በእነርሱ ስለሚፈጸም ኋለኛዎቹን ሰባት መቅወሞች የያዙ ሰባት መላእክት ታዩ።

2 በአሳትም የተቀላቀለውን የብርጭቆ ባሕር የሚመስለውን እየሁ፤ በእውሬውና በምስሉም በስሙም ቍጥር ላይ ድል ነሥተው የነበሩት የእግዚአብሔርን በገና ይዘው በብርጭቆ ባሕር ላይ ሲቆሙ እየሁ።

3 -

4 ሁሉን የምትገዛ ጌታ እምላክ ሆይ፤ ሥራህ ታላቅና ድንቅ ነው፤ የእሕዛብ ንጉሥ ሆይ፤ መንገድህ ጻድቅና እውነተኛ ነው፤ ጌታ ሆይ፤ የማይፈራህና ስምህን የማያከብር ማን ነው? እንተ ብቻ ቅዱስ ነህና፤ የጽድቅም ሥራህ ስለ ተገለጠ እሕዛብ ሁሉ ይመጣሉ በፊትህም ይሰግዳሉ እያሉ የእግዚአብሔርን ባሪያ የሙሴን ቅኔና የበጉን ቅኔ ይዘምራሉ።

5 ከዚህም በኋላ እየሁ፤ የምስክርም ድንኳን መቅደስ በሰማይ ተከፈተ።

6 ሰባቱንም መቅወሞች የያዙ ሰባቱ መላእክት ከመቅደሱ ወጡ፤ ከተልባ እግርም የተሠራ ጥሩ የጌጥ ልብስ ለበሱ ደረታቸውንም በወርቅ መታጠቂያ ታጠቁ።

7 ከአራቱም እንስሶች እንዲኩ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ የሚኖር የእግዚአብሔር ቍጣ የሞላባቸውን ሰባት የወርቅ ጽዋዎች ለሰባቱ መላእክት ሰጣቸው።

8 ከእግዚአብሔርም ክብርና ከኃይሉ ጢስ በመቅደሱ ሞላበት፤ የሰባቱ መላእክት ሰባቱ መቅሰፍት እስኪፈጸሙ ድረስ እንደ እንኳ ወደ መቅደሱ ይገባ ዘንድ አልቻለም።

ምዕራፍ 16

ለሰባቱም መላእክት። ሄዳችሁ የእግዚአብሔርን ቍጣ ጽዋዎች በምድር ውስጥ እፍስሱ የሚል ታላቅ ድምፅ ከመቅደሱ ሰማሁ።

2 ፊተኛውም ሄዶ ጽዋውን በምድር ውስጥ አፈሰሰ፤ የእውሬውም ምልክት ባለባቸው ለምስሉም በሚሰግዱ ሰዎች ክፉኛ የሚነዘንዝ ቍስል ሆነባቸው።

3 ሁለተኛውም ጽዋውን በባሕር ውስጥ አፈሰሰ፤ እንደ ሞተም ሰው ደም ሆነ፤ በባሕርም ከሚኖሩት ሕይወት ያለበት ነፍስ ሁሉ ሞተ።

4 ሦስተኛውም ጽዋውን በወንዞችና በውኃ ምንጮች ውስጥ አፈሰሰ፤ እነርሱም ደም ሆኑ።

5 የውኃውም መልእክ። ያለህና የነበርህ ጌታ ሆይ፤ ቅዱስ ሆይ፤ እንዲህ ስለፈረድህ ጻድቅ ነህ፤

6 የቅዱሳንና የነቢያትን ደም ስለፈሰሰ ደምን ደግሞ እጠጥተሃቸዋል፤ የሚገባቸው ነውና ብሎ ሲናገር ሰማሁ።

7 ከመስዊያውም። እዎን፤ ሁሉን የምትገዛ ጌታ እምላክ ሆይ፤ ፍርዶችህ እውነትና ጽድቅ ናቸው ብሎ ሲናገር ሰማሁ።

8 አራተኛውም ጽዋውን በፀሐይ ላይ አፈሰሰ፤ ሰዎችንም በእሳት ልታቃጥል ተሰጣት።

9 ሰዎችም በታላቅ ትኩሳት ተቃጠሉ፤ በነዚህም መቅወሞች ላይ ሥልጣን ያለውን የእግዚአብሔርን ስም ተሳደቡ፤ ክብርንም እንዲሰጡት ንስሐ አልገቡም።

10 እምስተኛውም ጽዋውን በእውሬው ዙፋን ላይ አፈሰሰ፤ መንግሥቱም ጫለማ ሆነች ከስቃይም የተነሳ መላሶቻቸውን ያኝኩ ነበር።

11 ከስቃያቸውና ከቍስላቸውም የተነሳ የሰማይን እምላክ ተሳደቡ፤ ከስራቸውም ንስሐ አልገቡም።

12 ስድስተኛውም ጽዋውን በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ ላይ አፈሰሰ፤ ከፀሐይም መውጫ ለሚመጡ ነገሥታት መንገድ እንዲሰናዳላቸው ውኃው ደረቀ።

13 ከዘንዶውም እፍና ከእውሬው እፍ ከሐሰተኛውም ነቢይ እፍ ዓጉንቸው የሚመስሉ ሦስት ርኩሳን መናፍስት ሲወጡ እየሁ፤

14 ምልክት እያደረጉ የኢጋንንት መናፍስት ናቸውና፤ በታላቁም ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር ቀን ወደ ሚሆነው ጦር እንዲያስከትቱላቸው ወደ ዓለም ሁሉ ነገሥታት ይወጣሉ።

15 እነሆ፤ እንደ ሌባ ሆኜ እመጣለሁ፤ ራቁቱን እንዳይሄድ እፍረቱንም እንዳያዩ ነቅቶ ልብሱን የሚጠብቅ ብፁዕ ነው።

16 በዕብራይስጥም እርማጌዶን ወደሚባል ስፍራ እስከተቆላቸው።

- 17 ሰባተኛውም ጽዋውን በእየር ውስጥ አፈሰሰ፤ ከመቅደሱም ውስጥ። ተፈጽሞአል የሚል ታላቅ ድምጽ ከዙፋኑ ወጣ።
- 18 መብረቅና ድምጽም ነጎድጓድም ሆኑ፤ ትልቅም የምድር መናወጥ ሆነ፤ ሰው በምድር ከተፈጠረ ጀምሮ እንዲህ ያለ ታላቅ መናወጥ ከቶ አልነበረም፤ ከሁሉ በላይ።
- 19 ታላቂቱም ከተማ በሦስት ተከፋፈለች፤ የአሕዛብም ከተማዎች ወደቁ። ታላቂቱም ባቢሎን የብርቱ ቅዳሜው ይን ጠጅ የሞላበትን ጽዋ እንዲሰጣት በእግዚአብሔር ፊት ታሰበች።
- 20 ደሴቶችም ሁሉ ሸሹ ተራራዎችም አልተገኙም።
- 21 በሚዛንም እንድ ታላንት*ፍ1* የሚያህል ታላቅ በረዶ በሰዎች ላይ ከሰማይ ወረደባቸው፤ ሰዎቹም ከበረዶው መቅሰፍት የተነሳ እግዚአብሔርን ተሳደቡ፤ መቅሰፍቱ እጅግ ታላቅ ነው። ፍ1 እንድ ታላንት ሦስት ፈረሱላ የሚያህል ነው።

ምዕራፍ 17

ሰባቱንም ጽዋዎች ከያዙ ከሰባቱ መላእክት እንዱ መጥቶ። ና በብዙም ውኃዎች ላይ የተቀመጠችውን የታላቂቱን ጋለሞታ ፍርድ አሳይሃለሁ፤

- 2 የምድርም ነገሥታት ከእርስዋ ጋር ሲሰኑ በምድርም የሚኖሩ ከዝሙትዋ ወይን ጠጅ ሰከሩ ብሎ ተናገረኝ።
- 3 በመንፈስም ወደ በረሀ ወሰደኝ፤ የስድብም ስሞች በሞሉበት፤ ሰባት ራሶችና አሥር ቀንዶችም ባሉበት በቀይ አውሬ ላይ እንዲት ሲት ተቀምጣ እየሁ።
- 4 ሲቲቱም በቀይና በሐምራዊ ልብስ ተገብዮአል። በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች በዕንጮችም ተሸልማ ነበር፤ በእጅዋም የሚያስጸይፍ ነገር የዝሙትዋም ርኩሳት የሞላበትን የወርቅ ጽዋ ያዘች፤
- 5 በግምባርዋም ምስጢር የሆነ ስም። ታላቂቱ ባቢሎን፤ የጋለሞታዎችና የምድር ርኩሳት እናት ተብሎ ተጻፈ።
- 6 ሲቲቱም በቅዱሳን ደምና በኢየሱስ ምስክሮች ደም ስክራ አየኋት። ባየኋትም ጊዜ እጅግ ታላቅ ድንቅ አደነቅሁ።
- 7 መልአኩም አለኝ። የምትደነቅ ስለ ምንድር ነው? የሲቲቱን ምስጢርና የሚሸከማትን፤ ሰባት ራሶችና አስር ቀንዶች ያሉትን የአውሬውን ምስጢር እኔ እነግርሃለሁ።
- 8 ያየኸው አውሬ አስቀድሞ ነበረ፤ አሁንም የለም፤ ከጥልቁም ይወጣ ዘንድ አለው፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል፤ ስሞቻቸውም ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ በሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፉ በምድር የሚኖሩ አውሬው አስቀድሞ እንደነበረ አሁንም እንደሌለ፤ ነገር ግን እንዳለ ሲያዩ ያደንቃሉ።
- 9 ጥበብ ያለው አለምሮ በዚህ ነው። ሰባቱ ራሶች ሲቲቱ የተቀመጠችባቸው ሰባት ተራራዎች ናቸው፤
- 10 ሰባት ነገሥታት ደግሞ ናቸው፤ እምስቱ ወድቀዋል እንዱም አለ፤ የቀረውም ገና አልመጣም፤ ሲመጣም፤ ጥቂት ጊዜ ሊቆይ ይገባዋል።
- 11 የነበረውና የሌለውም አውሬ ራሱ ደግሞ ስምንተኛው ነው። ከሰባቱም እንዱ ነው፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል።
- 12 ያየሃቸውም አስሩ ቀንዶች ገና መንግሥትን ያልተቀበሉ አስር ነገሥታት ናቸው፤ ዳሩ ግን ከአውሬው ጋር ለእንድ ሰዓት እንደ ነገሥታት ሥልጣንን ይቀበላሉ።
- 13 እነዚህ እንድ አሳብ አላቸው፤ ኃይላቸውንና ሥልጣናቸውንም ለአውሬው ይሰጣሉ።
- 14 እነዚህ በጉን ይወጋሉ፤ በጉም የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ስለ ሆነ እነርሱን ድል ይነሣል፤ ከእርሱም ጋር ያሉ የተጠሩና የተመረጡ የታመኑም ደግሞ ድል ይነሣሉ።
- 15 አለኝም። ጋለሞታይቱ የተቀመጠችባቸው ያየሃቸው ውኃዎች፤ ወገኖችና ብዙ ሰዎች አሕዛብም ቋንቋዎችም ናቸው።
- 16 ያየኋቸውም አስር ቀንዶችና አውሬው ጋለሞታይቱን ይጣላሉ፤ ባዶዋንና ራቂትዋንም ያደርጓታል፤ ሥጋዋንም ይበላሉ፤ በእሳትም ያቃጥሉአታል።
- 17 እግዚአብሔር አሳቡን እንዲያደርጉ እንድንም አሳብ እንዲያደርጉ የእግዚአብሔርም ቃል እስኪፈጸም ድረስ መንግሥታቸውን ለአውሬው እንዲሰጡ በልባቸው አግብቶአልና።
- 18 ያየሃትም ሲት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነገሥ ታላቂቱ ከተማ ናት።

ከዚህ በኋላ ታላቅ ስልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ እየሁ፥ ከክብሩም የተነሣ ምድር በራሹ።

² በብርቱም ድምፅ። ታላቁቱ ባቢሎን ወደቀች፥ ወደቀች፥ የኢጋንንትም ማደሪያ ሆነች፥ የርኩሳንም መናፍስት ሁሉ መጠጊያ የርኩሳንና የተጠሉም ወፎች ሁሉ መጠጊያ ሆነች፤

³ አሕዛብ ሁሉ ከዝሙትዋ ቊጣ ወይን ጠጅ የተነሳ ወድቀዋልና፥ የምድርም ነገሥታት ከእርስዋ ጋር ሴስኑ የምድርም ነጋዴዎች ከቅምጥልነትዋ ኃይል የተነሳ ባለ ጠጋዎች ሆኑ ብሎ ጮኸ።

⁴ ከሰማይም ሌላ ድምፅ ሰማሁ እንዲህ ሲል። ሕዝቤ ሆይ፥ በኃጢአትዋ እንዳትተባበሩ ከመቅሠፍትዋም እንዳትቀበሉ ከእርስዋ ዘንድ ውጡ፤

⁵ ኃጢአትዋ እስከ ሰማይ ድረስ ደርሶአልና፥ እግዚአብሔርም ዓመፃዋን አሰበ።

⁶ እርስዋ እንደ ሰጠች መጠን ብድራት መልሱላት፥ እንደ ሥራዋም ሁለት እጥፍ ደርቡባት፤ በቀላቀለችው ጽዋ ሁለት እጥፍ አድርጋችሁ ቀላቅሉባት፤

⁷ ራስዋን እንደ አከበረችና እንደ ተቀማጠለች ልክ ሥቃይና ኅዝን ስጡላት። በልብዋ። ንግሥት ሆኜ እቀመጣለሁ ባልቱትም አልሆንም ኅዝንም ከቶ አላይም ስላለች፥

⁸ ስለዚህ በአንድ ቀን ሞትና ኅዝን ራብም የሆኑ መቅሰፍቶችዋ ይመጣሉ፥ በእሳትም ትቃጠላለች፤ የሚፈርድባት እግዚአብሔር ብርቱ ነውና።

⁹ ከእርስዋም ጋር የሴስኑና የተቀማጠሉ የምድር ነገሥታት የመቃጠልዋን ጢስ ሲያዩ ስለ እርስዋ ዋይ ዋይ እያሉ ያለቅሳሉ፤

¹⁰ ሥቃይዋንም ከመፍራት የተነሣ በሩቅ ቆመው። እንቺ ታላቁቱ ከተማ፥ ብርቱይቱ ከተማ ባቢሎን፥ ወዮልሽ፥ ወዮልሽ፥ በአንድ ሰዓት ፍርድሽ ደርሶአልና እያሉ ይናገራሉ።

¹¹ የመርከባቸውንም ጭነት ከእንግዲህ ወዲህ የሚገዛ የለምና የምድር ነጋዴዎች ያለቅሱላታል ያዝኑላትማል፤

¹² ጭነትም ወርቅና ብር የከበረም ድንጋይ ዕንቁም፥ ቀጭንም ተልባ እግር ቀይም ሐርም ሐምራዊም ልብስ የሚሸትም እንጨት ሁሉ፥ ከዝሆን ጥርስም የተሰራ ዕቃ ሁሉ፥ እጅግም ከከበረ እንጨት ከናስም ከብረትም ከዕብነ በረድም የተሰራ ዕቃ ሁሉ፥

¹³ ቀረፋም ቅመምም የሚቃጠልም ሽቱ ቅባትም ዕጣንም የወይን ጠጅም ዘይትም የተሰለቀ ዱቄትም ስንዴም ኩብትም በግም ፈረስም ሰረገላም ባረያዎችም የሰዎችም ነፍሳት ነው።

¹⁴ ነፍስሽም የሳመጄችው ፍሬ ከእንቺ ዘንድ አልፎአል፥ የሚቀማጠልና የሚያጌጥም ነገር ሁሉ ጠፍቶበሻል፥ ሰዎችም ከእንግዲህ ወዲህ ከቶ እያገኙአቸውም።

¹⁵ _

¹⁶

¹⁷ እነዚህን የነገዱ በእርስዋም ባለ ጠጋዎች የሆኑት እያለቀሱና እያዘኑ። በቀጭን ተልባ እግርና በቀይ ሐምራዊም ልብስ ለተጐናጸፈች በወርቅና በከበረ ድንጋይም በዕንቁም ለተሸለመች ለታላቁቱ ከተማ ወዮላት፥ ወዮላት፥ ይህን የሚያህል ታላቅ ባለ ጠግነት በአንድ ሰዓት ጠፍቶአልና እያሉ ስቃይዋን ከመፍራት የተነሣ በሩቅ ይቆማሉ። የመርከብም መሪ ሁሉ በመርከብም ወደ ማናቸውም ስፍራ የሚሄድ ሁሉ መርከቦችም ከባሕርም የሚጠቀሙ ሁሉ በሩቅ ቆሙ፥

¹⁸ የመቃጠልዋንም ጢስ ባዩ ጊዜ። ታላቁቱን ከተማ የምትመስላት ምን ከተማ ነበረች? እያሉ ጮኹ።

¹⁹ በራሳቸውም ላይ ትቢያ ነስንሰው እያለቀሱና እያዘኑ። በባሕር መርከቦች ያሉአቸውን ሁሉ ከባለ ጠግነትዋ የተነሣ ባለ ጠጋዎች ላደረገች ለታላቁቱ ከተማ ወዮላት፥ ወዮላት፥ በአንድ ሰዓት ጠፍታለችና እያሉ ጮኹ።

²⁰ ሰማይ ሆይ፥ ቅዱሳን ሐዋርያት ነቢያትም ሆይ፥ በእርስዋ ላይ ደስ ይበላችሁ፥ እግዚአብሔር ፈርዶላችኋልና።

²¹ እንድም ብርቱ መልአክ ትልቅን ወፍጮ የሚመስልን ድንጋይ እንስቶ ወደ ባሕር ወረወረው እንዲህ ሲል። ታላቁቱ ከተማ ባቢሎን እንዲህ ተገፍታ ትወድቃለች ከእንግዲህም ወዲህ ከቶ አትገኝም።

²² በገና የሚመቱና የሚዘምሩም ድምፅ እንቢልታንና መለከትንም የሚነፋ ድምፅ ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም፥ የእጅ ጥበብም ሁሉ እንድ ብልሃተኛ እንኳ ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ አይገኝም፥ ወፍጮ ድምጽም ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ አይሰማም፥

²³ የመብራትም ብርሃን ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ አይበራም፥ የሙሽራና የሙሽራይቱም ድምጽ

ከእንግዲህ ወዲህ በአንቺ ውስጥ ከቶ እይሰማም፤ ነጋዴዎችሽ የምድር መኪንንት ነበሩና፤ በእስማትሽም እሕዛብ ሁሉ ስተዋልና።

24 በእርስዋም ውስጥ የነቢያትና የቅዱሳን ደም በምድርም የታረዱ ሁሉ ደም ተገኘባት።

ምዕራፍ 19

ከዚህ በኋላ በሰማይ።

2 ሃሌ ሉያ፤ በዝሙትዋ ምድርን ያጠፋችሁትን ታላቂቱን ጋለሞታ ስለ ፈረደባት፤ የባሪያዎቹንም ደም ከእጅዋ ስለ ተበቀለ፤ ፍርዶቹ እውነትና ጽድቅ ናቸውና ማዳንና ክብር ኃይልም የእምላካችን ነው ብሎ ሲናገር እንደ ብዙ ሕዝብ ታላቅ ድምፅ ያለ ድምፅን ሰማሁ።

3 ደግመውም። ሃሌ ሉያ እሉ፤ ጢስዋም ለዘላለም እስከ ዘላለም ይወጣል።

4 ሀያ አራቱም ሽማግሌዎችና አራቱ እንስሶች በፊታቸው ተደፍተው በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው ለእግዚአብሔር። እሜን፤ ሃሌ ሉያ እያሉ ሰገዱለት።

5 ድምፅም። ባሪያዎቹ ሁሉ እርሱንም የምትፈሩት ታናናሾችና ታላላቆች ሆይ፤ እምላካችንን እመስግኑ

6 ሲል ከዙፋኑ ወጣ። እንደ ብዙ ሕዝብም ድምፅ፤ እንደ ብዙ ውኃዎችም ድምፅ፤ እንደ ብርቱም ነጐድጓድ ድምፅ ያለ ድምፅ ሰማሁ እንዲህ ሲል። ሃሌ ሉያ፤ ሁሉን የሚገዛ ጌታ እምላካችን ነግሦልና።

7 የበጉ ሰርግ ስለ ደረሰ ሚስቱም ራስዋን ስላዘጋጃች ደስ ይበለን ሐሢትም እናድርግ ክብርንም ለእርሱ እናቅርብ።

8 ያጌጠና የተጣራ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ እንድትገባናጽፍ ተሰጥቶአታል። ቀጭኑ የተልባ እግር የቅዱሳን ጽድቅ ሥራ ነውና።

9 እርሱም። ወደ በጉ ሰርግ እራት የተጠሩ ብፁዓን ናቸው ብለህ ጻፍ አለኝ። ደግሞም። ይህ የእግዚአብሔር እውነተኛ ቃል ነው አለኝ።

10 ልሰግድለትም በእግሩ ፊት ተደፋሁ። እርሱም። እንዳታደርገው ተጠንቀቅ፤ ከአንተ ጋር የኢየሱስም ምስክር ካላቸው ከወንድሞችህ ጋር አብሬ ባሪያ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ስገድ፤ የኢየሱስ ምስክር የትንቢት መንፈስ ነውና አለኝ።

11 ሰማይም ተከፍቶ እየሁ፤ እነሆም እምባላይ ፈረሰ፤ የተቀመጠበትም የታመነና እውነተኛ ይባላል፤ በጽድቅም ይፈርዳል ይዋጋልም።

12 ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ናቸው፤ በራሱ ላይም ብዙ ዘውዶች አሉ፤ ከእርሱም በቀር እንድ እንኳ የማያውቀው የተጻፈ ስም አለው፤

13 በደምም የተረጨ ልብስ ተገባናጽፎአል፤ ስሙም የእግዚአብሔር ቃል ተብሎአል።

14 በሰማይም ያሉት ጭፍራዎች ነጭና ጥሩ ቀጭን የተልባ እግር ልብስ ለብሰው በእምባላዮች ፈረሰች ተቀምጠው ይከተሉት ነበር።

15 እሕዛብንም ይመታበት ዘንድ ስለታም ሰይፍ ከአፉ ይወጣል፤ እርሱም በብረት በትር ይገዛቸዋል፤ እርሱም ሁሉን የሚገዛ የእግዚአብሔርን የብርቱ ቅዳሜን ወይን መጥመቂያ ይረግጣል።

16 በልብሱና በጭኑም የተጻፈበት። የነገሥታት ንጉሥና የጌታዎች ጌታ የሚል ስም አለው።

17 _

18 እንደም መልእክ በፀሐይ ውስጥ ቆሞ እየሁ፤ በሰማይም መካከል ለሚበሩ ወፎች ሁሉ። መጥታችሁ የነገሥታትን ሥጋና የሻለቃዎችን ሥጋ የብርቱዎችንም ሥጋ የፈረሰችንም በእነርሱም የተቀመጡትን ሥጋ የጌታዎችንና የባሪያዎችንም የታናናሾችንና የታላላቆችንም ሁሉ ሥጋ እንድትበሉ ወደ ታላቁ ወደ እግዚአብሔር እራት ተከማቹ ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ።

19 በፈረሰም የተቀመጠውን ጭፍራዎቹንም ይወጉ ዘንድ እውሬውና የምድር ነገሥታት ጭፍራዎቻቸውም ተከማችተው እየሁ።

20 እውሬውም ተያዘ በእርሱም ፊት ተአምራትን እያደረገ የእውሬውን ምልክት የተቀበሉትን ለምስሉም የሰገዱትን ያሳተ ሐሰተኛው ነቢይ ከእርሱ ጋር ተያዘ፤ ሁለቱም በሕይወት ሳሉ በዲን ወደሚቃጠል ወደ እሳት ባሕር ተጣሉ።

21 የቀሩትም በፈረሰ ላይ ከተቀመጠው ከአፉ በሚወጣው ሰይፍ ተገደሉ፤ ወፎችም ሁሉ ከሥጋቸው ጠገቡ።

የጥልቁንም መከፈቻና ታላቁን ሰንሰለት በእጁ የያዘ መልእክ ከሰማይ ሲወርድ እየሁ።

2 የቀደመውንም እባብ ዘንዶውን እርሱም ዲያብሎስና ሰይጣን የተባለውን ያዘው፤

3 ሺህ ዓመትም አሰረው፤ ወደ ጥልቅም ጣለው አሕዛብንም ወደ ፊት እንዳያስት ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በእርሱ ላይ ዘግቶ ማኅተም አደረገበት፤ ከዚያም በኋላ ለጥቂት ጊዜ ይፈታ ዘንድ ይገባዋል።

4 ዙፋኖችንም እየሁ፤ በእነርሱም ላይ ለተቀመጡት ዳኝነት ተሰጣቸው፤ ስለ ኢየሱስም ምስክርና ስለ እግዚአብሔር ቃል ራሳቸው የተቈረጡባቸውን ሰዎች ነፍሳት፤ ለአውሬውና ለምስሉም ያልሰገዱትን ምልክቱንም በግምባራቸው በእጆቻቸውም ላይ ያልተቀበሉትን እየሁ፤ ከክርስቶስም ጋር ሺህ ዓመት ኖሩና ነገሡ።

5 የቀሩቱ ሙታን ግን ይህ ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ በሕይወት አልኖሩም። ይህ የፊተኛው ትንሣኤ ነው።

6 በፊተኛው ትንሣኤ ዕድል ያለው ብፁዕና ቅዱስ ነው፤ ሁለተኛው ሞት በእነርሱ ላይ ሥልጣን የለውም፤ ዳሩ ግን የእግዚአብሔርና የክርስቶስ ካህናት ይሆናሉ ከእርሱም ጋር ይህን ሺህ ዓመት ይነግሣሉ።

7 ሺሁም ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከእስራቱ ይፈታል፤

8 በእራቱም በምድር ማዕዘን ያሉትን አሕዛብ፤ ጎግንና ማጎግን፤ እንዲያስታቸው ለሰልፍም እንዲያስከትታቸው ይወጣል፤ ቊጥራቸውም እንደ ባሕር አሸዋ የሚያህል ነው።

9 ወደ ምድርም ስፋት ወጡ የቅዱሳንንም ሰፈርና የተወደደችውን ከተማ ከበቡ፤ እሳትም ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ወርዳ በላቻቸው።

10 ያሳታቸውም ዲያብሎስ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ወዳሉበት ወደ እሳቱና ወደ ዲኑ ባሕር ተጣለ፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ቀንና ሌሊት ይሣቀያሉ።

11 ታላቅና ነጭ ዙፋንን በእርሱም ላይ የተቀመጠውን እየሁ፤ ምድርና ሰማይም ከፊቱ ሸሹ ስፍራም አልተገኘላቸውም።

12 ሙታንንም ታናናሾችንና ታላላቆችን በዙፋኑ ፊት ቆመው እየሁ፤ መጻሕፍትም ተከፈቱ፤ ሌላ መጽሐፍም ተከፈተ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ነው፤ ሙታንም በመጻሕፍት ተጽፎ እንደ ነበረ እንደ ሥራቸው መጠን ተከፈሉ።

13 ባሕርም በእርሱ ውስጥ ያሉትን ሙታን ሰጠ፤ ሞትና ሲኦልም በእነርሱ ዘንድ ያሉትን ሙታን ሰጡ፤ እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን ተከፈለ።

14 ሞትና ሲኦልም በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣሉ። ይህም የእሳት ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው።

15 በሕይወትም መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘው ማንኛውም በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣለ።

ምዕራፍ 21

አዲስ ሰማይንና አዲስ ምድርንም እየሁ፤ ፊተኛው ሰማይና ፊተኛይቱ ምድር አልፈዋልና፤ ባሕርም ወደ ፊት የለም።

2 ቅድስቲቱም ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም፤ ለባልዋ እንደ ተሸለመች ሙሽራ ተዘጋጅታ፤ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ እየሁ።

3 ታላቅም ድምፅ ከሰማይ። እነሆ፤ የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው፤ ከእነርሱም ጋር ያድራል፤ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከእነርሱ ጋር ሆኖ እምላካቸው ይሆናል፤

4 እንባዎችንም ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያበሳል፤ ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፤ ጎዝንም ቢሆን ወይም ጩኸት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፤ የቀደመው ሥርዓት አልፎአልና ብሎ ሲናገር ሰማሁ።

5 በዙፋንም የተቀመጠው። እነሆ፤ ሁሉን አዲስ አደርጋለሁ አለ። ለእኔም። እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነተኛዎች ናቸውና ዳፍ አለኝ።

6 አለኝም። ተፈጽሞአል። አልፋና ያሜጋ፤ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ። ለተጠማ ከሕይወት ውኃ ምንጭ እንዲያው እኔ እሰጣለሁ።

7 ድል የሚነሣ ይህን ይወርሳል እምላክም እሆነዋለሁ እርሱም ልጅ ይሆነኛል።

8 ዳሩ ግን የሚፈሩና የማያምኑ የርኩሳንም የነፍስ ገዳዮችም የሴሰኞቻችም የእስማተኞቻችም ጣዖትንም

የሚያመልኩ የሐሰተኛዎችም ሁሉ ዕድላቸው በዲንና በእሳት በሚቃጠል ባሕር ነው፤ ይኸውም ሁለተኛው ሞት ነው።

⁹ ሰባቱም ኋለኞች መቅሠፍቶች የሞሉባቸውን ሰባቱን ጽዋዎች ከያዙት ከሰባቱ መላእክት እንዲመጥቱ። ወደዚህ ና፥ የበጉንም ሚስት ሙሽራይቱን እሳይሃለሁ ብሎ ተናገረኝ።

¹⁰ -

¹¹ በመንፈስም ወደ ታላቅና ወደ ረጅም ተራራ ወሰደኝ፥ የእግዚአብሔርም ክብር ያለባትን ቅድስቲቱን ከተማ እያረፈሁም ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አሳየኝ፤ ብርሃንም እጅግ እንደ ከበረ ድንጋይ እንደ እያሰጸድ ድንጋይ ሆኖ እንደ ብርሌ የጠራ ነበረ፤

¹² ታላቅና ረጅም ቅጥር ነበራት፥ አሥራ ሁለትም ደጆች ነበሩለት በደጆቹም አሥራ ሁለት መላእክት ቆሙ፥ የአሥራ ሁለቱም የእስራኤል ልጆች ነገዶች ስሞች ተጽፈውባቸው ነበር።

¹³ በምሥራቅ ሦስት ደጆች፥ በሰሜንም ሦስት ደጆች፥ በደቡብም ሦስት ደጆች፥ በምዕራብም ሦስት ደጆች ነበሩ።

¹⁴ ለከተማይቱም ቅጥር አሥራ ሁለት መሠረቶች ነበሩለት፥ በእነርሱም ውስጥ የአሥራ ሁለቱ የበጉ ሐዋርያት ስሞች ተጽፈው ነበር።

¹⁵ የተናገረኝም ከተማይቱንና ደጆችንም ቅጥርንም ይለካ ዘንድ የወርቅ ዘንግ ነበረው።

¹⁶ ከተማይቱም አራት ማዕዘን ነበራት፥ ርዝመትም እንደ ስፋትዋ ልክ ነበረ። ከተማይቱንም በዘንግ ለካት አሥራ ሁለትም ሺህ ምዕራፍ ሆነች፤ ርዝመትዋና ስፋትዋ ከፍታዋም ትክክል ነው።

¹⁷ ቅጥርንም ለካ፥ መቶ አርባ አራት ከንድ በሰው ልክ፥ እርሱም በመልእክ ልክ።

¹⁸ ቅጥርዋም ከእያሰጸድ የተሠራ ነበረ፥ ከተማይቱም ጥሩ ብርጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበረች።

¹⁹ የከተማይቱም ቅጥር መሠረት በከበረ ድንጋይ ሁሉ ተጌጦ ነበር፤ ፊተኛው መሠረት እያሰጸድ፥ ሁለተኛው ሰንገር፥ ሦስተኛው ኬልቄዶን፥ አራተኛው መረግድ፥

²⁰ እምስተኛው ሰርዶንክስ፥ ስድስተኛው ሰርድዮን፥ ሰባተኛው ክርስቲሎቤ፥ ስምንተኛው ቢረሌ፥ ዘጠነኛው ወራውሬ፥ አሥረኛው ክርስጽራስስ፥ አሥራ እንደኛው ያክንት፥ አሥራ ሁለተኛው አሜቴስጢኖስ ነበረ።

²¹ አሥራ ሁለቱም ደጆች አሥራ ሁለት ዕንቆች ነበሩ፤ እየእንዳንዱ ደጅ ከእንድ ዕንቁ የተሠራ ነበረ። የከተማይቱም እደባባይ ጥሩ ብርጭቆ የሚመስል ጥሩ ወርቅ ነበረ።

²² ሁሉንም የሚገዛ ጌታ እምላክና በጉ መቅደስዋ ናቸውና መቅደስ በእርስዋ ዘንድ አላየሁም።

²³ ለከተማይቱም የእግዚአብሔር ክብር ስለሚያበራላት መብራትዋም በጉ ስለ ሆነ፥ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበሩላት እያስፈልጓትም ነበር።

²⁴ እሕዛብም በብርሃንዋ ይመላለሳሉ፥ የምድርም ነገሥታት ከብራቸውን ወደ እርስዋ ያመጣሉ፤

²⁵ በዚያም ሌሊት ስለሌለ ደጆችዋ በቀን ከቶ እይዘጉም፥

²⁶ የእሕዛብንም ግርማና ክብር ወደ እርስዋ ያመጣሉ።

²⁷ ለበጉም በሆነው በሕይወት መጽሐፍ ከተጻፉት በቀር፥ ጸያፍ ነገር ሁሉ ርኹሰትና ውሸትም የሚያደርግ ወደ እርስዋ ከቶ እይገባም።

ምዕራፍ 22

በእደባባይዋም መካከል ከእግዚአብሔርና ከበጉ ዙፋን የሚወጣውን እንደ ብርሌ የሚያንጸባርቀውን የሕይወትን ውኃ ወንዝ አሳየኝ።

² በወንዙም ወዲያና ወዲህ በየወሩ እያፈራ አሥራ ሁለት ፍሬ የሚሰጥ የሕይወት ዛፍ ነበረ፥ የዛፉም ቅጠሎች ለሕዝብ መፈወሻ ነበሩ።

³ ከእንግዲህም ወዲህ መርገም ከቶ እይሆንም። የእግዚአብሔርና የበጉም ዙፋን በእርስዋ ውስጥ ይሆናል፥ ባሪያዎቹም ያመልኩታል፥ ፊቱንም ያያሉ፥

⁴ ስሙም በግምባሮቻቸው ይሆናል።

⁵ ከእንግዲህም ወዲህ ሌሊት እይሆንም፥ ጌታ እምላክም በእነርሱ ላይ ያበራላቸዋልና የመብራት ብርሃንና የፀሐይ ብርሃን እያስፈልጋቸውም፤ ለዘላለምም እስከ ዘላለም ይነግሣሉ።

- 6 እርሱም። እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነተኛዎች ናቸው። የነቢያትም መናፍስት ጌታ እምላክ በቶሎ ሊሆን የሚገባውን ነገር ለባሪያዎቹ እንዲያሳይ መልእክን ሰደደ።
- 7 እነሆም፥ በቶሎ እመጣለሁ። የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃል የሚጠብቅ ብፁዕ ነው አለኝ።
- 8 ይህንም ያየሁትና የሰማሁት እኔ የሐንስ ነኝ። በሰማሁትና በየሁትም ጊዜ ይህን ባሳየኝ በመልእክ እግር ፊት እሰገድ ዘንድ ተደፋሁ።
- 9 እርሱም። እንዳታደርገው ተጠንቀቅ፤ ከእንተ ጋር ከወንድሞችህም ከነቢያት ጋር የዚህንም መጽሐፍ ቃል ከሚጠብቁ ጋር አብሬ ባሪያ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ስገድ አለኝ።
- 10 ለእኔም። ዘመኑ ቀርቦአልና የዚህን መጽሐፍ ትንቢት ቃል በማኅተም አትዝጋው።
- 11 ዓመፀኛው ወደ ፊት ያምፅ፥ ርኲሱም ወደ ፊት ይርከስ፥ ዳድቁም ወደ ፊት ጽድቅ ያድርግ፥ ቅዱሱም ወደፊት ይቀደስ አለ።
- 12 እነሆ፥ በቶሎ እመጣለሁ፥ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍል ዘንድ ዋጋዬ ከእኔ ጋር አለ።
- 13 አልፋና የሚጋ፥ ፊተኛውና ኋለኛው፥ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ።
- 14 ወደ ሕይወት ዛፍ ለመድረስ ሥልጣን እንዲኖራቸው በደጆቸዋም ወደ ከተማይቱም እንዲገቡ ልብሳቸውን የሚያጥቡ ብፁዓን ናቸው።
- 15 ውሻዎችና እስማተኞች ሴስኛዎችም ነፍስ ገዳዮችም ጣዖትንም የሚያመልኩት ውሽትንም የሚወዱና የሚያደርጉ ሁሉ በውጭ አሉ።
- 16 እኔ ኢየሱስ በእብያተ ክርስቲያናት ዘንድ ይህን እንዲመሰክሩላችሁ መልእክን ላክሁ። እኔ የዳዊት ሥርና ዘር ነኝ፥ የሚያበራም የንጋት ኮከብ ነኝ።
- 17 መንፈሱና መሽራይቱም። ና ይላሉ። የሚሰማም። ና ይበል። የተጠማም ይምጣ፥ የወደደም የሕይወትን ውኃ እንዲያው ይውሰድ።
- 18 በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን የትንቢት ቃል ለሚሰማ ሁሉ እኔ እመሰክራለሁ፤ ማንም በዚህ ላይ እንዳች ቢጨምር እግዚአብሔር በዚህ መጽሐፍ የተጻፉትን መቅሠፍቶች ይጨምርበታል፤
- 19 ማንምም በዚህ በትንቢት መጽሐፍ ከተጻፉት ቃሎች እንዳች ቢያጎድል፥ በዚህ መጽሐፍ ከተጻፉት ከሕይወት ዛፍና ከቅድስቲቱ ከተማ እግዚአብሔር ዕድሉን ያጎድልበታል።
- 20 ይህን የሚመሰክር። እዎን፥ በቶሎ እመጣለሁ ይላል። እሜን፥ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፥ ና።
- 21 የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችን ጋር ይሁን፤ እሜን።

For other languages please go to www.wordproject.org